

LIETUVOS RESPUBLIKOS
PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO NR. IX-675 2, 5, 17, 30 STRAIPSNIŲ, 3
PRIEDĖLIO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 30¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMAS

2018 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Vienetų grupė – grupė, kurią sudaro ~~patronuojantis~~ **patronuojantysis** vienetas ir jo **patronuojamasis** (dukterinis) arba keli **patronuojamieji** (dukteriniai) ~~apmokestinamieji~~–vienetai, kuriuose patronuojantis vienetas ~~turi~~ **tiesiogiai arba netiesiogiai valdo** daugiau kaip 25 procentus akcijų (~~pajų~~ dalių, **pajų**), **balsavimo teisių ar kitų teisių į paskirstytojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti.**“

2. Pakeisti 2 straipsnio 41 dalį ir ją išdėstyti taip:

„41. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme (toliau – Mokesčių administravimo įstatymas), Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas), Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse (toliau – Baudžiamasis kodeksas), **Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme, Lietuvos Respublikos draudimo įstatyme** ir Lietuvos Respublikos kino įstatyme, kiek tai neprieštarauja šiam Įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiai nurodytus atvejus).“

2 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 5 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Lietuvos vieneto, nuolatinų buveinių pagal šioje **straipsnio 9** dalyje nustatytą formulę apskaičiuota apmokestinamojo pelno iš turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn, ~~kaip tai apibrėžta šioje dalyje~~, dalis apmokestinama taikant 5 procentų mokesčio tarifą, jeigu:

1) pajamas iš minėto turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn gauna tik jį sukūręs Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė ir tik jie dėl minėtų pajamų uždirbimo patiria visas išlaidas ir

2) turtas yra pagal autorių teises saugoma kompiuterio programa ar patentabilumo kriterijus (naujumas, išradimo lygis, pramoninis pritaikomumas) atitinkantis išradimas, apsaugotas Europos patentų tarnybos, Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, su kuria sudaryta ir taikoma dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, išduotais patentais ar papildomos apsaugos liudijimais.

~~Šios dalies nuostatos taikomos ir tuo atveju, kai Lietuvos vieneto arba nuolatinės buveinės sukurtas turtas yra jų naudojamas pagal išimtinę licenciją. Lengvata pradedama taikyti, kai jau yra atsiradusios autorių teisės, paduota patento paraiška, jau esant išduotam patentui, įsigaliojus papildomos apsaugos liudijimui ar kai yra suteikta išimtinė licencija.~~

Formulė:

$$\frac{\text{Tinkamos išlaidos}}{\text{Visos išlaidos}} \times \text{pelnas iš turto naudojimo}$$

~~Tinkamos išlaidos — sąnaudos, patirtos mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje sukuriant turtą, priskirtinos mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudoms, kurios tris kartus gali būti atskaitomos iš pajamų. Šios sąnaudos negali būti patirtos dėl susijusių asmenų veiklos. Į formulę įtraukiama apskaičiuota tinkamų išlaidų suma padidinama 30 procentų, tačiau tokia padidinta suma~~

~~negali būti didesnė už apskaičiuotą visų išlaidų sumą.~~

~~Visos išlaidos — visos sąnaudos, priskirtinos leidžiamiems atskaitymams ar ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams, patirtos mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje sukuriant turtą, išskyrus palūkanas ir pastatų nusidėvėjimo sąnaudas.~~

~~Pelnas iš turto naudojimo — apmokestinamasis pelnas, apskaičiuotas iš paties mokesčio mokėtojo vykdomoje mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje sukurto turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn gautų pajamų (įskaitant honorarus ir kompensacijas už pažeistas intelektinės nuosavybės teises) atskaičius šioms pajamoms tenkančius leidžiamus atskaitymus ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus.“~~

2. Papildyti 5 straipsnį 8 dalimi:

„8. Šio straipsnio 7 dalies nuostatos taikomos ir tuo atveju, kai Lietuvos vieneto arba nuolatinės buveinės sukurtas turtas yra jų naudojamas pagal išimtinę licenciją. Lengvata pradedama taikyti, kai jau yra atsiradusios autorių teisės, paduota patento paraiška, jau esant išduotam patentui, įsigaliojus papildomos apsaugos liudijimui ar kai yra suteikta išimtinė licencija. Kai lengvata taikoma nuo patento paraiškos padavimo, o patentas nėra išduodamas arba patentas pripažįstamas negaliojančiu, sumokėto pelno mokesčio dalis nuo apmokestinamojo pelno iš turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn dalies, apskaičiuotos pagal šio straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę, privalo būti perskaičiuota už visus mokesčius laikotarpius, kuriais buvo taikyta lengvata, atsižvelgiant į Mokesčių administravimo įstatymo 68 straipsnio nuostatas.“

3. Papildyti 5 straipsnį 9 dalimi:

„9. Apmokestinamojo pelno iš turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn dalis apskaičiuojama pagal šią formulę:

$\frac{\text{Tinkamos finansuoti išlaidos}}{\text{Visos išlaidos}} \times \text{pelnas iš turto naudojimo, čia:}$

tinkamos finansuoti išlaidos – sąnaudos, patirtos mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje sukuriant turta, priskirtinos mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudoms, kurios tris kartus gali būti atskaitomos iš pajamų. Šios sąnaudos negali būti patirtos dėl susijusių asmenų veiklos. Į formulę įtraukiama apskaičiuota tinkamų finansuoti išlaidų suma padidinama 30 procentų, tačiau tokia padidinta suma negali būti didesnė už apskaičiuotą visų išlaidų sumą;

visos išlaidos – visos tinkamos finansuoti išlaidos, turto, nurodyto šio straipsnio 7 dalies 2 punkte, įsigijimo išlaidos ir kitos sąnaudos, priskirtinos leidžiamiems atskaitymams ar ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams, patirtos mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje sukuriant turta, išskyrus palūkanas ir pastatų nusidėvėjimo sąnaudas;

pelnas iš turto naudojimo – apmokestinamasis pelnas, apskaičiuotas iš paties mokesčio mokėtojo vykdomoje mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje sukurto turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn gautų pajamų (įskaitant honorarus ir kompensacijas už pažeistas intelektinės nuosavybės teises) atskaičius šioms pajamoms tenkančius leidžiamus atskaitymus ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus.“

4. Papildyti 5 straipsnį 10 dalimi:

„10. Apmokestinamojo pelno iš turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn daliai apskaičiuoti šio straipsnio 9 dalyje nustatyta formulė taikoma atskirai kiekvienam turtui, nurodytam šio straipsnio 7 dalies 2 punkte, arba turtui (produktui) ar turto (produktų) grupei, kai šis turtas (produktas) ar turto (produktų) grupė sukuriama panaudojant kelis turto, nurodyto šio straipsnio 7 dalies 2 punkte, vienetus ir yra dokumentai, kuriais tai pagrindžiama.“

3 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

Papildyti 17 straipsnio 2 dalį 13 punktu:

„13) palūkanos.“

4 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

30 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 30 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Jeigu mokesčiais metais iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas ir atskaičius leidžiamus atskaitymus bei ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus gaunami mokesčio laikotarpio nuostoliai, šių nuostolių suma perkeliama į kitus mokesčius

metus, išskyrus nuostolius, patirtus dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo, **ir nuostolius, patirtus dėl turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn, apskaičiuotus pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę.**“

2. Papildyti 30 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Nuostoliai, patirti dėl turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn, apskaičiuoti pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę, perkeliama į kitus mokestinius metus, tačiau dengiami tik pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę apskaičiuoto apmokestinamojo pelno dalimi.“

5 straipsnis. Įstatymo papildymas 30¹ straipsniu

„30¹ straipsnis. Palūkanos

1. Iš pajamų atskaitomos palūkanų sąnaudos, neviršijančios palūkanų pajamų.

2. Jeigu vieneto palūkanų sąnaudos viršija palūkanų pajamas, iš pajamų atskaitoma:

1) palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, suma, ne didesnė kaip 30 procentų vieneto apmokestinamojo EBITDA, t. y. apmokestinamojo pelno, apskaičiuoto iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas, leidžiamas ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus, išskyrus nusidėvėjimo ir amortizacijos sumas, apskaičiuotas pagal šio Įstatymo 18 straipsnio nuostatas, ir palūkanų sąnaudas, viršijančias palūkanų pajamas, arba

2) palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, suma, ne didesnė kaip 500 000 eurų.

3. Jeigu vienetas priklauso vienetų grupei, šio straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos bendrai visiems tos vienetų grupės Lietuvos vienetams ir užsienio vienetų nuolatinėms buveinėms Lietuvos Respublikoje, išskyrus finansų įstaigas ir draudimo įmones.

4. Į palūkanas taip pat įtraukiama:

1) atlygis už paskolas, suteikiančias teisę dalyvauti skirstant pelną;

2) atlygis už konvertuojamąsias ir nulinės atkarpos obligacijas;

3) atlygis už finansavimą pagal islamo teisę;

4) atlygis iš finansinės nuomos (lizingo);

5) į tam tikro turto balansinę vertę įtrauktos kapitalizuotos palūkanos;

6) palūkanos, susietos su skolinto kapitalo grąža (pelnu, pajamomis);

7) sąlyginės palūkanos iš išvestinių finansinių priemonių arba apsidraudimo sandorių, susijusių su vieneto paskolomis;

8) užsienio valiutos kurso pasikeitimo, susijusio su paskolomis ir kitomis finansinėmis priemonėmis, suma;

9) garantiniai mokėjimai pagal finansavimo sandorius;

10) administravimo mokesčiai ir panašūs mokėjimai, susiję su lėšų skolinimusi;

11) kitas atlygis, ekonomiškai lygiavertis palūkanoms.

5. Jeigu vieneto finansinės ataskaitos įtrauktos į įmonių grupės konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal Lietuvos Respublikos įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatymą, tai toks vienetas turi galimybę, neatsižvelgdamas į šio straipsnio 2 dalies reikalavimus, atskaityti palūkanų sąnaudas, viršijančias palūkanų pajamas, apskaičiuojamas tokia tvarka:

1) apskaičiuojamos vienetų grupės vienetų, išskyrus finansų įstaigas ir draudimo įmones, bendros palūkanų sąnaudos, viršijančios palūkanų pajamas, iš sandorių su neasocijuotaisiais asmenimis;

2) gauta suma padalijama iš vienetų grupės vienetų, išskyrus finansų įstaigas ir draudimo įmones, bendros apmokestinamojo EBITDA sumos;

3) iš vieneto pajamų atskaitoma palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, suma, apskaičiuota gautą santykį padauginus iš vieneto EBITDA.

6. Šio straipsnio nuostatos netaikomos:

1) palūkanoms už sandorius, sudarytus anksčiau nei 2016 m. birželio 17 d., išskyrus atvejus, kai po nurodytos datos pakeičiamos sandorio sąlygos (sandorio trukmė ar suma);

2) palūkanoms už paskolas, skirtas ilgalaikiams viešosios infrastruktūros projektams, kurių tikslas yra sukurti, modernizuoti, valdyti ir (arba) prižiūrėti didelės apimties turtą, skirtą viešiesiems interesams tenkinti, finansuoti, kai projekto vykdytojas, jo turtas yra, palūkanų sąnaudos patiriamos ir pajamos gaunamos Europos Sąjungos valstybėje narėje. Projektų priskyrimo ilgalaikiams viešosios infrastruktūros projektams tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;

3) finansų įstaigoms ir draudimo įmonėms.

7. Kai taikomas šio straipsnio 6 dalies 2 punktą, pajamos, gautos iš ilgalaikio viešosios infrastruktūros projekto, šio straipsnio taikymo tikslais apskaičiuojant apmokestinamąjį EBITDA neįtraukiamos, o susijusios palūkanų sąnaudos, viršijančios palūkanų pajamas, neįtraukiamos į pagal šio straipsnio 5 dalies 1 punktą apskaičiuojamą vienetų grupės vienetų bendrą palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, iš sandorių su neasocijuotaisiais asmenimis sumą.

8. Pagal šį straipsnį neatskaitytų palūkanų sąnaudų suma, kuri kitais šiame Įstatyme nustatytais atvejais galėtų būtų atskaitoma, gali būti perkeliama į kitus 5 vienas po kito einančius mokesčius laikotarpius ir atskaitoma iš tų mokesčių laikotarpių pajamų taikant šiame straipsnyje nustatytus apribojimus.“

6 straipsnis. Įstatymo 3 priedėlio pakeitimas

Papildyti Įstatymo 3 priedėlį 14 punktu:

„14. 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL 2016 L 193, p. 1).“

7 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 2 ir 4 straipsnius bei šio straipsnio 4 dalį, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.

2. Šio įstatymo 2 ir 4 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2018 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pelno mokestį. Šio įstatymo 1, 3 ir 5 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2019 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pelno mokestį.

3. Jeigu šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalimi keičiamo Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 5 straipsnio 7 dalies 2 punkte nurodyto turto autorių teisės atsirado, patentas buvo išduotas ar papildomos apsaugos liudijimas įsigaliojo, ar išimtinė licencija buvo suteikta iki 2017 m. gruodžio 31 d., šio įstatymo 2 straipsniu keičiamo Pelno mokesčio įstatymo 5 straipsnio 7–10 dalių nuostatos taikomos tik tuo atveju, jei yra dokumentai, kuriais pagrindžiamas tinkamas šio įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi pildomo Pelno mokesčio įstatymo 5 straipsnio 10 dalies taikymas.

4. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2018 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas